

Nr 442.

Av herr **Ljungberg**, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 416 med förslag till lag med vissa ändrade bestämmelser mot oskäligen hyresstegring m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 314 angående vissa anslag och lån till främjande av bostadsproduktionen uttalar statsrådet och chefen för civildepartementet, att »statens bostadslånefond synes böra disponeras för bostadsproduktion inom de städer och stadsliknande samhällen, där hyresregleringslagstiftningen är eller under de fem år, varunder avsättning till denna fond beräknas äga rum, varder gällande.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 315 med förslag till förordning om hyresvärdstegringsskatt gör statsrådet och chefen för finansdepartementet ett uttalande i anslutning till hyresvärdstegringsskattens beroende, beträffande tillämpningen, av lagen mot oskäligen hyresstegring, av vilket uttalande framgår, att då en utsträckning av hyresregleringslagen till orter, varom Kungl. Maj:t hittills ägt att besluta, icke enligt denna lags föreslagna lydelse kommer ifråga, bortfaller också vid bifall härtill möjligheten för dessa utanför hyresregleringslagen varande städer och stadsliknande samhällen att tillgodogöra sig statens påtänkta åtgärder i bostadsfrågan. I Kungl. Maj:ts proposition nr 416 med förslag till lag med vissa ändrade bestämmelser mot oskäligen hyresstegring m. m. är också 2 mom. i 1 paragrafen, enligt vilket Konungen äger förordna att lagstiftningens tillämplighet kan utsträckas även till andra områden än de orter, där den ursprungligen skulle omedelbart tillämpas, uteslutet.

Även om det kan vara välbetänkt, att statens åtgärder för bostadsändamål inte uppdelas på för många orter utan begränsas till de platser, där bostadsbristen är mest trängande, måste å andra sidan ett ovillkorligt avstängande av platser från att inordna sig i det föreslagna systemet för bostadstillgångens befrämjande anses såsom för strängt. Det finns fall, där en minoritet i stadsfullmäktige fått nöja sig med att få ett förslag om hyresregleringslagens tillämpning förklarar vilande t. v.,

för att undgå att en knapp majoritet beslutat rent avslag och där i alla fall behov av åtgärder för bostadsändamål äro verkligt trängande. Sammanbindes, såsom i Kungl. Maj:ts proposition nr 314 är föreslaget, statens låne- och subventionsverksamhet med lagen mot oskäligen hyresstegring, jämte den föreslagna kombinationen med en hyresvärdestegringsskatt, måste rätt och billighet kräva, att städer och stadsliknande samhällen, som inte redan äro inordnade under hyresregleringslagen, beredas möjlighet att, beroende på särskilda skäl, få sin anslutning prövad och möjligen bifallen. Skulle utskottet gå någon annan väg för bostadsproduktionens tillgodoseende än vad Kungl. Maj:t anvisat, är det lika angeläget att i propositionerna icke inräknade samhällen av angiven art få påräkna uppmärksamhet för sin bostadsfrågas lösning.

På grund av det anförda hemställer jag om att få ställa alternativa yrkanden,

att vid ovan angiven förutsättning andra momentet i första paragrafen uti nuvarande lagen mot oskäligen hyresstegring av den 19 juni 1919 måtte bibehållas vid lagens fortsatta tillämpning; eller

att vid annat förhållande utskottet måtte på annat sätt söka tillgodose anförda synpunkter.

Stockholm den 20 april 1920.

Axel Ljungberg.